

מסכת שבת

פרק יה

א. מִפְנֵי אַפְלוֹ אֶרְבָּע וְחַמֵּשׁ קָפֹת שֶׁל תָּבוֹן וְשֶׁל תָּבוֹא מִפְנֵי
הָאוֹרָחִים וּמִפְנֵי בֶּטֶול בֵּית הַמִּדְרָשׁ, אֲבָל לֹא אֶת הָאוֹצָר. מִפְנֵין
פְּרוֹזָם טְהוֹרָה, וְקָמָאי, וּמַעַשֵּׂר רָאשֵׁוֹן שְׁגַטְלָה תְּרוּמָתוֹ, וּמַעַשֵּׂר
שְׁנִי וּהַקְדֵּשׁ שְׁגַפְדוֹ, וּהַתְּרִמּוֹס הַיְבָשׁ, מִפְנֵי שֶׁהוּא מַאֲכֵל לְעִנִּים.
אֲבָל לֹא אֶת הַטְּבָל, וְלֹא מַעַשֵּׂר רָאשֵׁוֹן שְׁלָא גַטְלָה תְּרוּמָתוֹ, וְלֹא
אֶת מַעַשֵּׂר שְׁנִי וּהַקְדֵּשׁ שְׁלָא גַפְדוֹ, וְלֹא אֶת הַלּוֹף, וְלֹא הַחֲרִידָל. רַבּוֹ
שְׁמַעַן בֶּן גִּמְלִיאֵל מַתִּיר בַּלּוֹף, מִפְנֵי שֶׁהוּא מַאֲכֵל עֹרְבִּין:

ב. חַבִּילֵי קֶשׁ וְחַבִּילֵי עָצִים וְחַבִּילֵי זָרְדִים, אֲםַתְקִינוֹ לְמַאכְלָה בְּהִמָּה, מַטְלָטְלִין אָוֹתָן. וְאִם לֹא, אֵין מַטְלָטְלִין אָוֹתָן. כּוֹפִין אֵת הַפֵּל לְפָנֵי הַאֱפֻרוֹחִים, כִּי שִׁיעַלוּ וַיַּרְדוּ. פְּרָנְגָּלָת שְׁבָרָה, דָּזְחִין אָוֹתָה עַד שְׁתָכְגָּס. מַדְדֵין עֲגָלִין וְסִיחָן בְּרִשְׁוֹת הַרְבִּים. אֲשֶׁר מַדְךָה אָתָה בְּנָה. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, אִימְתִּי, בָּזְמָן שֶׁהוּא נוֹטֵל אַחַת וּמְנִיחָה אַחַת, אָבֵל אֵם הַיִהּ גּוֹרָר, אַסּוֹר:

ג. אין מילדיין את הbhמָה בַּיּוֹם טוֹב, אֲבָל מִסְעָדִין. ומילדיין את הָאָשָׁה בְּשִׁבְתָּה, וקוריין לה חכמָה מִפְּקוּם לְמִקּוּם, ומחלליין עלייה את השִׁבְתָּה, וקושרין את הטעבור. רבי יוסי אומר, אף חותכין. וכל צרכיו מיליה עושין בשתת: